

[NIEBIESI *ai*

G sg m niebiesi(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „niebo” ‘siedziba Boga’; będący w niebie; w przen: to słowo swoje á Ewangelią świętą niewodowi [Pan Chrystus] przyrownawa wktorem mamy się dać ciągnąć iefli chcemy dobrzegu niebieśiego przyść. [...] kaznodzieia zapuścza sieć/ to ieft słowo Boże [...] ktorem wyciąga [...] ludzi dobrzegu wiecznego żywota OrszakPos 350.

Cf **NIEBIESKI**

MK